

ע"פ 1575/18 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון בשבתו כבית משפט לערעורים פליליים

ע"פ 1575/18

לפני:

כבוד השופט י' עמית
כבוד השופט ד' מינץ
כבוד השופטת י' וילנר

המערער:

פלוני

נ ג ד

המשיבה:

מדינת ישראל

ערעור על גזר דינו של בית המשפט המחוזי בבאר שבע
בת"פ 35430-03-17 מיום 21.1.2018 שניתן על ידי
כב' השופטת גילת שלו

תאריך הישיבה:

ל' בחשון התשע"ט (8.11.2018)

בשם המערער:

עו"ד יוסי לין

בשם המשיבה:

עו"ד מריה ציבלין
הגב' ברכה וייס

בשם שירות המבחן:

פסק-דין

1. במהלך ניסיון התפרצות וגניבת רכב נמלטו המערער, נאשם נוסף ועוד שני שוהים בלתי חוקיים נוספים

עמוד 1

מהמשטרה, והתפתח מרדף במהלכו נהג המערער ברכב במהירות, תוך שהוא חוצה רמזור באור אדום, ובשלב מסוים של המרדף התנגש ברכב אחר שיושביו נזקקו לטיפול. הרכב בו נהג המערער הסתחרר ופגע במעקה הבטיחות ואז חולצו המערער והאחרים מהרכב ונעצרו.

בגין כך הורשע המערער על פי הודאתו בעבירות של סיכון חיי אדם בנתיב תחבורה, לפי סעיף 332(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין), עבירה של נסיון גניבת רכב לפי סעיף 413ב בצירוף סעיף 25 לחוק העונשין; כמו גם הסעה שלא כדין לפי סעיף 12א(ג)(1) לחוק הכניסה לישראל, התשי"ב-1952.

2. בית המשפט קמא השית על המערער, בין היתר, עונש מאסר של 42 חודשים ועל כך נסב הערעור שלפנינו.

המערער הטיל יהבו על הפער בענישה בינו לבין הנאשם 2, שנדון ל- 22 חודשי מאסר בפועל.

3. דין הערעור להידחות.

העונש שהושת על המערער, כשלעצמו, אינו מצדיק התערבות. מה עוד שהמערער נדון בשנת 2013 בגין מספר עבירות רכוש הקשורות להתפרצות לרכב (הגם שנוכח גילו הצעיר ההליך הסתיים ללא הרשעה), כך שאין זו הסתבכותו הראשונה. בית המשפט קמא היה מודע לפער בין העונש שהושת על המערער לבין העונש שהושת על הנאשם השני וההבחנות שעשה בפסק-דינו מקובלות עלינו: כך, המערער הוא שנהג ברכב, הנאשם 2 צעיר ממנו, והורשע בהסדר טיעון סגור בסיוע לעבירה, ואין לו הרשעות קודמות.

4. סוף דבר, שלא מצאנו ממש בערעור והוא נדחה בזה.

ניתן היום, ל' בחשון התשע"ט (8.11.2018), בנוכחות הצדדים.

ש ו פ ט

ש ו פ ט

ש ו פ ט